

**МАКРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ВПЛИВУ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ
НА ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН***Верещак В. О., студентка**Науковий керівник: Басва О. І., к.е.н., доцент**Харківський національний фармацевтичний університет*

Нині економіка майже будь-якої країни не є замкнутою системою. Міжнародна спільнота стала цілісною, взаємозв'язок у ній прийняв системний характер. Усі зміни, які відбуваються в одній частині світу, обов'язково впливають на іншу.

Ні одна країна світу не може забезпечити нормальний економічний розвиток своєї економіки, не співпрацюючи з іншими країнами. Ступінь залежності однієї країни від іншої спричиняє існування світового господарства тобто сукупність національних економік, які взаємопов'язані між собою. Зрозуміло, що радикальні зрушення в розвитку світового господарства не можливі без фінансових ресурсів.

Капітал відіграє провідну роль у становленні та розвитку міжнародних економічних відносин. Рух капіталу в пошуках більш високої норми доходів, прибутковості сфер інвестицій призводить до більш продуктивнішого використання капіталу і забезпечує більш високий рівень доходу як на внутрішньому так і на зовнішньому ринках, що призводить до збільшення виробництва світового продукту.

Важливою складовою всього комплексу міжнародних економічних відносин є інвестиційний капітал, оскільки саме інвестиційні ресурси дозволяють подолати структурну недосконалість економік країн, технологічну відсталість, низьку продуктивність праці і допомагає розвитку міжнародних зв'язків.

В міжнародних відносинах діють тенденції які впливають на сучасне світове господарство. До них ми можемо віднести:

- 1) відцентрова, що роз'єднує і призводить до утворення національних господарств;
- 2) доцентрова, що об'єднує і сприяє інтернаціоналізації господарського життя.

На сучасному етапі господарського життя спостерігається переміщення в значних масштабах іноземних інвестицій із однієї країни в іншу з метою отримання більшого прибутку.

Іноземні інвестиції можуть здійснюватися в різних формах. Розрізняють [1, с. 433] державні і приватні інвестиції.

Державні інвестиції – це надання капіталу у вигляді позик, кредитів однієї держави або групи держав іншій. Можливі і «діагональні відносини» [2, с. 43], коли консорціум (група) приватних банків надає інвестиції державі.

Приватні інвестиції – інвестиції, які надані громадянами або приватними підприємствами однієї країни суб'єктам іншої країни.

Прямі іноземні інвестиції мають місце коли інвестор має значну долю у власності підприємства або має можливість контролювати діяльність

закордонного підприємства. До функцій цього контролю відносяться: використання управлінського досвіду, торгового бренду, технологій, досвіду функціонування ринку. Застосування контролю в такому вигляді дає значні економічні переваги підприємствам, які створені і функціонують на основі прямих іноземних інвестицій (ПІІ).

ПІІ оказують домінуючий вплив на розвиток сучасної економіки у світі. Сьогодні темпи росту ПІІ в розвинутих країнах перевищують темпи росту ВВП і товарного експорту. В динаміці ПІІ важливу роль грають транснаціональні корпорації під якими розуміють компанії (корпорації), що володіють виробничими підрозділами в декількох країнах.

На економіку країн іноземні інвестиції оказують різний вплив. Для країн, які вивозять свій капітал за кордон, країни-експортери, цей вплив характеризується такими наслідками:

- 1) створюються найкращі умови для збільшення експорту товарів;
- 2) з'являється можливість отримувати більш високі прибутки шляхом вкладання капіталу в найбільш прибуткові галузі за кордоном.

Для країн, які приймають капітал у своїй країні, країни-імпортери капіталу, іноземні інвестиції мають наступний вплив:

- 1) починають прискорюватися темпи економічного росту;
- 2) не використовуючи власний капітал, країна отримує сучасні новинки НТП, що допомагає країнам замінити застаріле обладнання;
- 3) доступ до передових методів управління;
- 4) поява нових робочих місць.

Уряди країн, які мають бажання приймати іноземний капітал на своїй території надають для нього спеціальні податкові пільги. Країни, які хочуть експортувати свій капітал можуть вводити спеціальні податки для регулювання відпливу інвестицій.

Економічно відсталі країни застосовують «політику відкритих дверей» для іноземного капіталу та чекають на позитивні технологічні і кадрові переваги і як слідство на власний економічний прорив. Для інвесторів, відкриття в таких країнах філій ТНК, є орієнтиром ринок дешевої робочої сили, а для країн-імпортерів, це сприяння в індустріалізації країни можливості випускати конкурентоспроможну продукцію. Для України, саме «політика відкритих дверей» є зараз найбільш оптимальною і уряду країни доцільно зробити усе необхідне щоб зацікавити іноземних інвесторів вкладати свій капітал саме в економіку України.

Література.

1. А.А. Задоя, Ю.Е. Петруня Основы экономической теории: Учеб. пособие. – М.: Рыбари, 2000.- 479 с.: ил.
2. Дука А.П. Теория та практика інвестиційної діяльності. Інвестування: Навч. посіб. – К.: Каравела, 2007. – 424 с.